

[Statsministeren]

den for udvalget, arbejdsminister fru Grethe Fenger Møller, har i et brev for nogen tid siden bedt om en afklaring af, i hvilket omfang regeringen er positiv over for at yde offentlig støtte til kvindeorganisationernes arbejde.

Formanden og næstformanden i Danske Kvinders Nationalråd har desuden drøftet spørgsmålet med mig i et møde for nogen tid siden, og jeg meddelte derefter arbejdsministeren, at jeg ville finde det langt mere rimeligt, hvis Nationalrådet forhøjede kontingenterne til de tilknyttede foreninger.

Jeg har forstået, at antallet af enkeltpersoner udgør omkring 700.000, og når der hen ses til de meget store besparelser, regeringen har måttet gennemføre på så mange områder i samfundet i denne tid, og hvor virkningerne kan mærkes i vidt omfang i befolkningen, mente vi ikke at kunne forsvare at søge midler afsat til sådant organisationsarbejde. En eventuel bevilling på finansloven ville også meget let kunne medføre, at mange andre organisationer med rette kunne stille tilsvarende krav om økonomisk bistand.

Da Danske Kvinders Nationalråd igen de seneste år har fået bevilget 100.000 kr. årligt af tipsmidlerne, og da den økonomiske situation fortsat tilsiger, at statens udgifter ikke bør forøges, finder regeringen det fortsat ikke rimeligt at yde yderligere økonomisk støtte til kvindeorganisationerne.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke statsministeren for hans svar, men samtidig sige, at det er, synes jeg, en smule beklageligt, at der ikke var noget positivt tilsagn i statsministerens svar.

Jeg vil gøre statsministeren opmærksom på, når han foreslår kvindeorganisationerne, at de kan forhøje deres kontingenter, at det er tilfældet for Danske Kvinders Nationalråds medlemsorganisation. De har netop for et år siden forhøjet deres kontingenter til dette arbejde med 50 pct. Så man har faktisk ydet en egenindsats af et ganske betydeligt omfang.

Jeg vil gerne spørge, om statsministeren finder det relevant, at det udvalg, som har arbejdet med det formål at forbedre de økonomiske tilskudsmuligheder for kvindeorganisationerne, fortsætter, om det er tilrådeligt, at udvalgsarbejdet i det hele taget fortsætter.

Hvis regeringen ikke har nogen intentioner om at yde støtte, vil jeg gerne spørge: med hvilket formål agter statsministeren så at fortsætte udvalgsarbejdet?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne have lejlighed til at drøfte med arbejdsministeren, om det er hensigtsmæssigt, at udvalget fortsætter sit arbejde, eller om det måske er lige så godt, at man siger, at det har udført sit arbejde. Det har jo varetaget denne sag. Som sagt: om der er behov for, at udvalget fortsætter, vil jeg godt drøfte med arbejdsministeren.

Helle Degn (S):

Jeg siger tak. Jeg håber meget, at de drøftelser, statsministeren skal have med arbejdsministeren, vil føre til endnu en overvejelse over, om ikke regeringen kunne have interesse i at medvirke til, at de kvindeorganisationer, som deltager i en lang række udvalg og kommissioner og løser en lang række arbejdsopgaver nærmest gratis for det offentlige, kunne få et økonomisk incitament til at fortsætte arbejdet.

Jeg vil i hvert fald sige vedrørende den handlingsplan, som regeringen var med til at slutte op om i 1980, og hvori man fra regeringens side giver tilsagn om at ville støtte kvindeorganisationerne også økonomisk i det fremtidige arbejde, at regeringen ikke har levet op til sin tilslutning til denne handlingsplan. Det synes jeg faktisk er beskæmmende for et land som Danmark, og når vi ser os omkring i verden, må vi sige, at det er en ganske kedelig profil, den danske regering fremviser her.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det forholder sig ikke således, at man ud fra FN's handlingsplan af 1980 på dette område kan udlede den specifikke konsekvens, at de enkelte lande skal stille et bestemt beløb til rådighed for dette arbejde. Det hænger sammen med, at kvindernes situation og også kvindernes organisationsmæssige status i de enkelte lande er overordentlig forskellig. I mange af FN's medlemsstater er det således, at der praktisk talt ikke – i hvert fald ikke i det virkelige liv – er dækkende kvindeorganisationer. Dem har vi heldigvis mange af i vort samfund, og der finder et udmærket